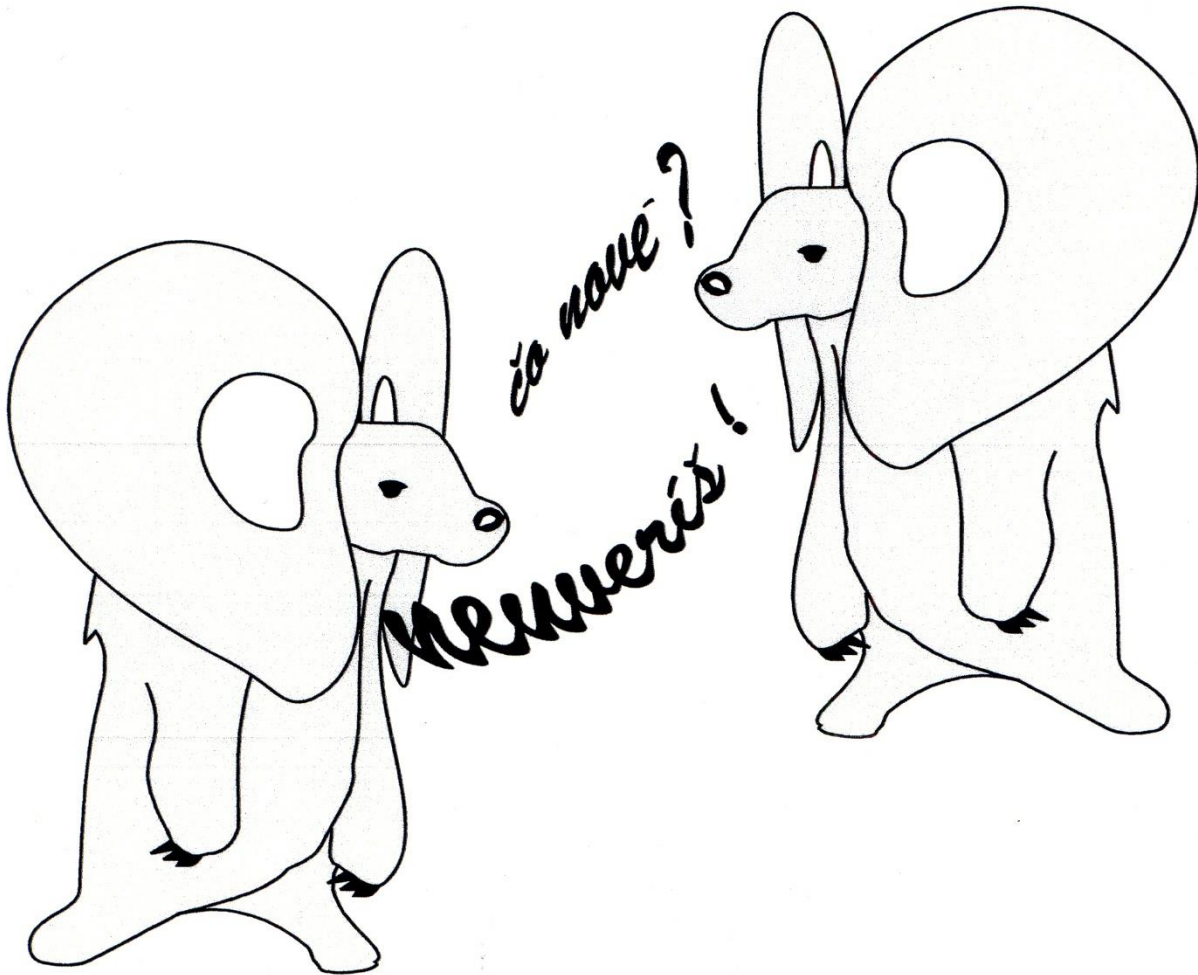

Ročník 21. Číslo 1. 5/2021

ŠKOLSKÉ UCHO

ODBORNÉ UČILIŠTE VILIAMA GAŇU
BANSKÁ BYSTRICA

Hurá v škole....

Stále sa menil kvôli pandemickej situácii v našej krajine nástup do škôl, ale dočkali sme sa.

19. apríl 2021 si budú najmä žiaci dobre pamätať. Šťastní sa vrátili do školy. Takmer štyri mesiace sa vzdelávali dištančnou výučbou. Dištančné vzdelávanie, alebo dištančná výučba sú založené na samostatnom štúdiu.

Dištančné vzdelávanie znamená učiť sa na diaľku. S takouto formou vzdelávania sme nemali doposiaľ skúsenosť.

Mnohí z mimoškolského prostredia si mysleli, že dištančná forma vzdelávania pre pedagóga i študenta je pohodlnejšia, ako klasická výučba. Vôbec to nie je tak. Koordinácia práce v dištančnej forme vzdelávania je pre učiteľov aj študentov oveľa náročnejšia.

Vypracovať si svoj vyučovací plán a učiť z domu bez priameho kontaktu so žiakmi bolo zo začiatku pre všetkých veľmi náročné, ba priam nepredstaviteľné. Našli sme však vhodnú cestu, ktorú sa nám spoločnými silami podarilo prejsť. Dnes už môžeme konštatovať, že svoj vytýčený cieľ sme úspešne splnili a posunuli sme sa dopredu.

Učili sme nielen z kníh a vlastných pedagogických skúseností, ale aj zo srdca. Dištančné vyučovanie sme všetci zvládli, samozrejme v rámci svojich možností. Vyskytli sa aj ťažkosti, ktoré sme museli riešiť.

Prajeme si, aby sa toto náročné obdobie už nevrátilo a bolo pre žiakov a učiteľov za pár mesiacov len letnou dištančnou spomienkou. Aby sme s úsmevom na tvári mohli spokojne chodiť do školy.

Žiaci si uvedomili, že byť v škole pre nich nie je trestom, ale výsadou.

Dištančné vzdelávanie

Dištančné vzdelávanie bolo pre mnohých dosť zložité. Predsa v škole nám vedia ľahšie dané učivo vysvetliť. Covid vnímam podobne ako vtáčiu chrípku. Ja chodím už 11 rokov do školy, takéto niečo som nikdy nezažila, najskôr som tomu vôbec neverila. Až neskôr som si uvedomila, čo je Covid, keď som to zažila na vlastnej koži. Nikomu neprajem nič zlé...

Ja som toto dištančné vzdelávanie prežila celkom v pohode, ale bolo to strašne zložité, predsa v tej škole je mi lepšie sa učiť ako doma. V prvom rade sa chcem zo srdca poďakovať pani učiteľkám za výborné vysvetlenie a za pochopenie, keď sa mi nedalo spolupracovať. Som šťastná, že už sme začali takmer po roku chodiť konečne do školy. U mňa je škola na prvom mieste! Mne, keď poslali pani učiteľky domácu úlohu alebo písomku, tak som si to hneď spravila. Toto obdobie bolo strašne ťažké, nielen pre nás žiakov, ale aj pre učiteľov. Covid mi dal veľa do života, ako napríklad ťažšie učenie, zákaz chodenia von. Mnoho žiakov si iste myslelo, že škola cez Covid vôbec nebude prebiehať, ale sa veľmi mýlili, toto učenie cez internet bolo oveľa ťažšie ako učenie v škole. Modlím sa, aby školy už nezatvorili. Toto učenie som vnímala aj trochu smutno, lebo som si myslela, že niektorí žiaci nespolupracovali. Cez dištančné vzdelávanie som aj niektorým žiakom pomáhala.

Cez Covid som si aj trochu oddýchla, hlavne som nemusela každý deň vstávať ráno o piatej hodine. V mojom živote som nikdy pred tým nezažila byť tak dlho doma. V škole je nám lepšie. Dištančné vzdelávanie je ťažké, ale kebyže si to neskúsim, tak by som vlastne ani nevedela, že, čo to je.

Veľká vďaka patrí mojim pani učiteľkám. Som rada, že už sa Covid trochu ukludnil. V škole je veľmi dobre!!!!

Dominika Mičudová, II.P

Ako som si zvykla

Mne na tomto vzdelávaní vyhovovalo, že som si mohla učenie časovo spraviť podľa seba – nemusela som vstávať skoro ráno, mohla som sa učiť aj večer, ak som poobede nemohla. Mohla som stráviť viac času s rodinou a robiť aj veci, ktoré som popri škole nestíhala. Preto bolo aj učenie niektorých predmetov pre mňa trochu ťažšie, než v škole.

Okrem učenia som často upravovala, aby som pomohla mamke, keďže sme boli dvaja doma a bolo neporiadku trochu viac než zvyčajne, keď sme všetci v škole a v práci.

Tiež som varila a piekla koláče. Každý deň som cvičila, alebo som sa išla prejsť s niekým z rodiny.

Jedna vec, ktorá mi veľmi vyhovovala na tejto výučbe bolo to, že som mohla spať dlhšie, ako keď som chodila do školy. Prekážalo mi, keď nám učitelia dávali veľa úloh a dali nám na ne málo času. Určite by som chcela viac on-line hodín, pretože pochopiť niečo len z poznámok, je veľmi ťažké. A okrem učenia som vždy samozrejme upratovala doma, stihla som si poupratovať svoju izbu. Pozitívom bolo, že som mala oveľa viac času na hodinu. Nemusela som skoro vstávať, ale asi najviac mi prekážalo, že viacerým veciam som nevedela porozumieť a museli mi to vysvetľovať rodičia. Keby bolo dištančné vzdelávanie znova, brala by som menej textu na písanie a viac on-line hodín. Celkovo systém vyučovania na diaľku bol pre mňa veľmi namáhavý, pretože som ten typ, ktorý sa naučí v škole, keď mi to priamo učiteľ vysvetlí a som v škole stále, tak sa mi jednoduchšie učí a viem sa sústrediť.

Na začiatku to bolo pre mňa veľmi namáhavé, lebo to bolo pre mňa niečo nové a mali sme celkovo veľa úloh z viacerých predmetov. Potom neskôr som si ale viac a viac na to zvykala a zvládla som toto vyučovanie.

Dominika Makúchová, III.Z

Ako sme zvládali – nezvládali „online“ dištančné vzdelávanie...

Keď v marci 2020 prepukla pandémia COVID-19, nikto z nás určite ani len nepomyslel na to, aké neblahé dôsledky a stavy táto pandémia spôsobí.

Zastihla všetkých nás nepripravených. Myslím si, že na začiatku si nikto ani len netrúfal odhadovať, čo bude ďalej, do kedy to tak bude a podobne. Po krátkom zorientovaní sa, a akom takom prispôbení sa situácii začalo „online“ dištančné vyučovanie pre žiakov po tom, ako sa zatvorili na dlho všetky školy.

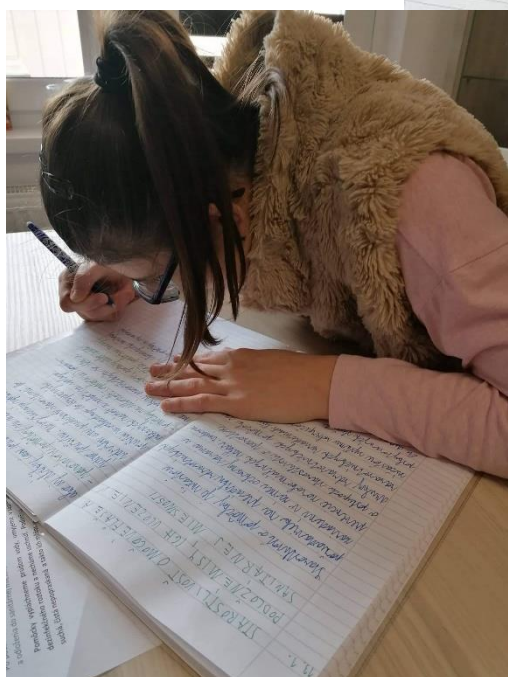
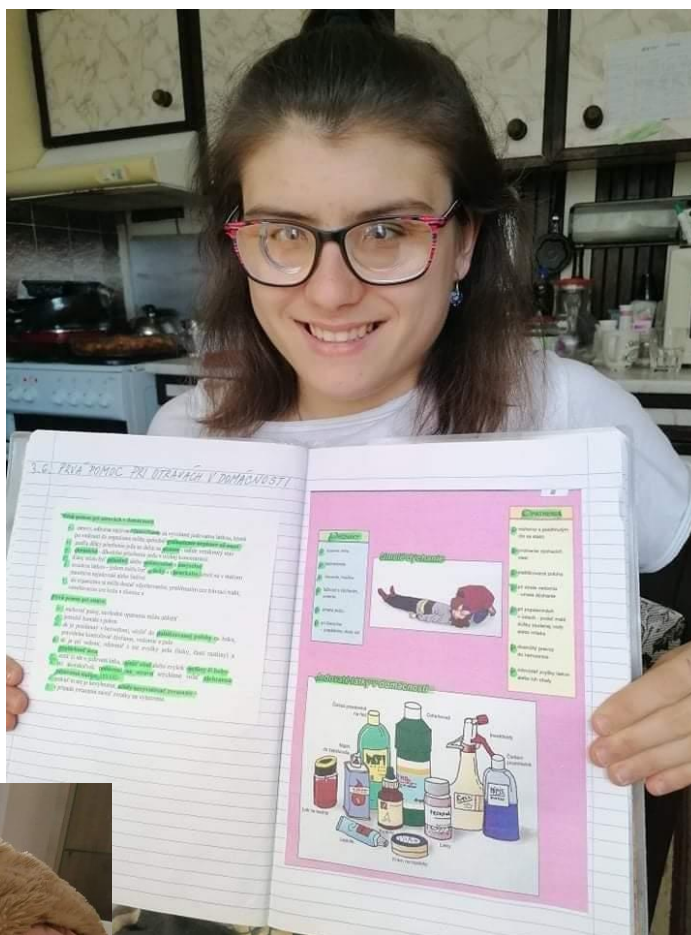
Som presvedčená, že nielen pre žiakov a rodičov, ale ani pre školstvo to nebola ľahká situácia. Zrazu, zo dňa na deň, učitelia nevíтали svojich žiakov v triede, ale boli prinútení ich nasmerovať do nového spôsobu vzdelávania. Do „online“ sveta, ktorý ich spájal so svojimi učiteľmi a učiteľov so žiakmi, ktorí zrazu boli doma a nie v kolektíve spolužiakov vo svojich školách, triedach.

Nie je žiadna novinka, že vo vyučovacom procese sa už dlho používa moderná technológia, ale vzdelávať „online“ – dištančne, to bolo ozaj niečo nové, neznáme. Školskú tabuľu nahradil monitor, zrak vyučujúceho nahradila web kamera. Pre nás rodičov hendikepovaných detí, ako je aj naša Danielka, a nielen pre nás rodičov, ale samozrejme aj pre ňu, to bolo oveľa ťažšie. Nám, jej, a som presvedčená, že aj učiteľom sa svet pretočil hore nohami. To učenie, čo pri dieťati s akýmkoľvek hendikepom v školách zvládajú pedagógovia špeciálnych škôl, alebo asistenti pedagógov a špeciálni pedagógovia, zrazu zostalo na nás, rodičoch. Na nás rodičoch v našich domovoch. Veľa rodičov sa len laicky mohlo postaviť k tejto problematike, pretože vzdelávanie žiakov v učilištiach, alebo základných školách, je veľakrát špecifické. Hlavne, čo sa týka odbornosti štúdia. Presne tak to bolo aj v našom prípade. Počas obdobia dištančného štúdia som si najprv ja musela preštudovať poznámky, a následne to opakovane vysvetľovať Danielke, pretože deti s takýmto hendikepom potrebujú viac času na nasatie učiva, alebo na pochopenie vecí. Teória sa dá aplikovať aj online. Prax však nie. Nič nemôže nahradiť študentom osobný kontakt, kontakt s klientom, alebo pôsobenie na pracovisku, kde sa prax vykonáva. Toto, podľa môjho názoru deťom ušlo za dobu „online“ vzdelávania, a myslím si, že len ťažko to niektorí dobehnú. O to viac, ak sú to žiaci posledných ročníkov.

My s Danielkou sme čas „online“ školy zvládli so spoločnou a vzájomnou spoluprácou s vyučujúcimi. Príprava na vyučovanie hendikepovaného dieťaťa je aj počas klasickej výučby veľmi náročná. Danielka, aj keď chodí do školy, tak je odkázaná na moju pomoc pri učení a príprave na vyučovanie. Sama by nezvládla prípravu do školy, poznámky, úlohy. O to viac to bolo náročnejšie počas dištančnej výučby.

Nik a nič nevráti deťom čas, keď museli byť doma pri svojich PC kvôli Covidu a pandemickej situácii, ktorá si vynútila zavretie škôl, a teda pobyt detí a ich rodičov doma. Smutná doba. Pevne však verím, že pri dobrej vôli, vzájomnom pochopení a podpore tak učiteľov, ako aj detí a ich rodičov zvládli aj ostatní „online“ dobu vyučovania aspoň tak, ako my s Danielkou.

mamka Daniely Henešovej, III.Z

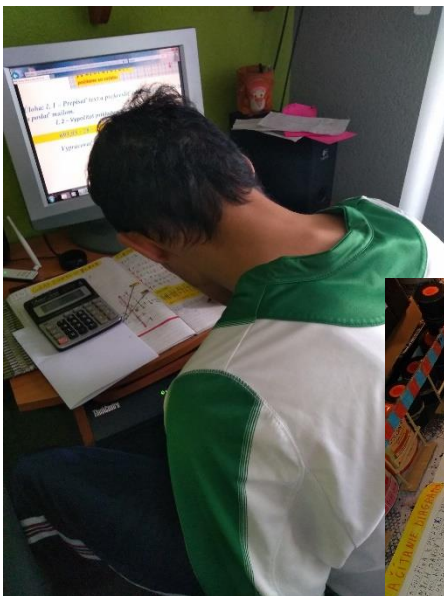
Ako sme prežívali dištančné vzdelávanie so synom...

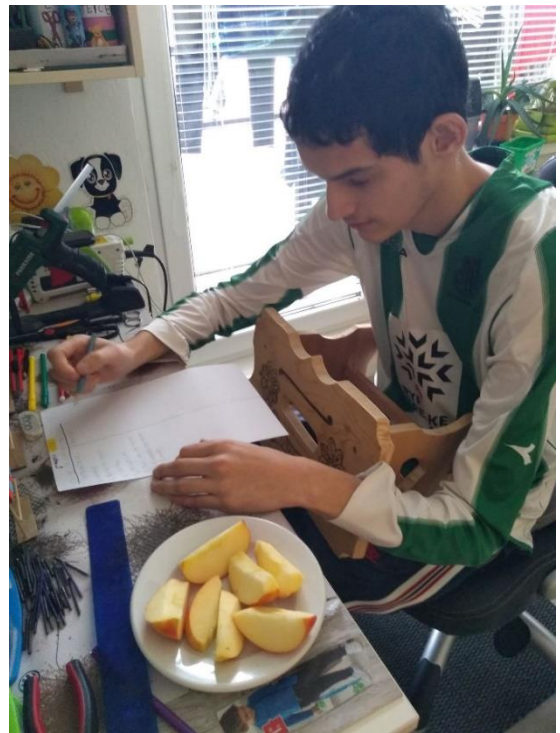
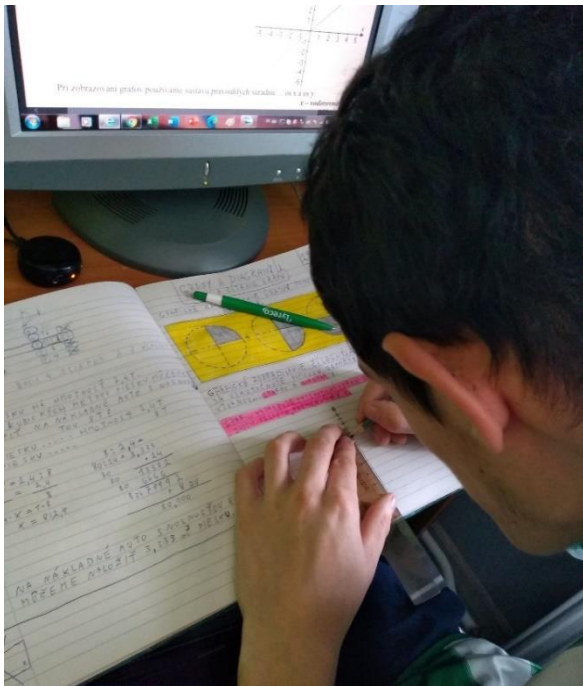
Toto bolo niečo, na čo sme neboli pripravení a znamenalo to veľkú zmenu pre celú rodinu.

Zrazu bolo treba veľa času sedieť za PC a veľa písať. Syn bol z toho dosť preťažený, unavený a nervózny. Musela som ho rôzne motivovať, čo vôbec nebolo ľahké. Zmenil sa nám harmonogram, už sme nemuseli vstávať o piatej hodine, takže si Benjamín zvykol pospať aj do 9.hodiny. Postupne učenie posúval k poobedňajším, až nočným hodinám. Veľmi ho unavovalo, keď len zbadal to množstvo učiva. Boli to ťažké a náročné mesiace. Pre nás oboch. Bola som nesmierne vďačná pedagógom, že časom pochopili, aké náročné je pre syna samotného to množstvo učiva zvládnuť. Veľakrát som diktovala celé popoludnie s prestávkami až do noci, aby sme úlohy stihli odovzdať. Vzhľadom na synovu diagnózu mu kontakt nechýbal. Viem, že jemu vyhovovalo byť doma, ale písanie ho veľmi zaťažovalo. Obávala som sa, ako sa znovu naštartuje na nástup do školy, predsa to bola dlhá doba. Verím, že všetko zvládne úspešne až do konca štúdia. V našej ťažkej práci doma ma potešila komunikácia s pedagógmi a ich snaha pochopiť žiaka s PAS.

Takže táto kovidová doba mala plusy aj mínusy a teším sa, že sme ju prežili v zdraví.

mamka Benjamína Baláža, III.D

Počas dištančného vzdelávania bol čas aj na záľuby a domácich miláčikov. Kristínka Dubcová z III.Z si užívala voľné chvíľky so svojím psíkom Siskou.

Naši kuchári pracovali doma tak, ako na odbornom výcviku a to vidíte aj na práci Daniela Bártu a ostatných z III.K ☺

V časopise *Náš kraj* sme sa dozvedeli informáciu, že počas dištančného vzdelávania sa dočkala pomoci od VÚC aj naša žiačka Simona Šarkóziová z III.P a zo zbierky počítačov pre stredoškóľakov sa jeden ušiel aj jej. Mala tak umožnený lepší prístup k dištančnej výučbe, príprave na záverečné skúšky, aj k svojim blízkym.

Doba dištančného vzdelávania je už za nami a tak sa môžeme za ňou aj trochu humorne obzrieť:

- ✚ Pani učiteľka hovorí: „Janka, povedz mi dve zámená.“
„Kto? Ja?“
„Výborne, máš jednotku.“
- ✚ Vyzerá to hlúpo,
ale deti ju konečne počúvajú 😊

